

W ramach zarzutu pierwszego wnoszący odwołanie utrzymuje, że Sąd dokonał przeinaczenia okoliczności faktycznych lub co najmniej dokonał błędnej subsumcji wyciągając błędne konsekwencje prawne. W opinii wnoszącego odwołanie całość wyroku zasadza się na nieprawdziwym założeniu co do faktów, w którym Sąd uznał, że belgijski z informatyzowany system graficznego oznakowania działek rolnych („SIG”) jest narzędziem pomiarowym lepiej odzwierciedlającym rzeczywistość niż dane dotyczące ich powierzchni przekazane przez samych prowadzących gospodarstwa, podczas gdy dokładna powierzchnia działki rolnej może zostać ustalona, w sposób formalny i bezsporny, jedynie w drodze pomiarów przeprowadzonych przez osobę posiadającą wymagane ku temu kwalifikacje lub za pomocą fotointerpretację zdjęć satelitarnych zrobionych metodą teledetekcji.

W ramach zarzutu drugiego, który składa się z pięciu części, strona skarżąca powołuje się na naruszenie art. 6 § 7 i art. 8 rozporządzenia Rady (EWG) nr 3508/92 ⁽²⁾ jak również art. 6 i art. 9 rozporządzenia Komisji (EWG) nr 3887/92 ⁽³⁾ w zakresie w jakim Sąd błędnie uznał, że strona skarżąca była zobowiązana do przestrzegania niejasnych zasad warunkujących przestrzeganie jasnych przepisów oraz w zakresie w jakim błędnie uznał, że system kontroli wprowadzony przez władze belgijskie nie jest skuteczny z powodu, po pierwsze, braku dalszego przetwarzania danych generowanych przez SIG, a po drugie z powodu opóźnionego kodowania danych.

Zarzut trzeci opiera się na naruszeniu przez Sąd prawa w odniesieniu do stosowania zasady proporcjonalności, jako że zdaniem strony skarżącej maksymalna wysokość szkody poniesionej przez EFOGR jest oczywiście niższa od kwoty zastosowanej korekty ryczałtowej.

W ramach zarzutu czwartego strona skarżąca twierdzi, że Sąd niesłusznie oddalił jako niedopuszczalne żądanie by na podstawie prawa do nieograniczonego orzekania Sąd zmniejszył zastosowaną korektę ryczałtową. Brak wyraźnego przepisu nadającego sędziemu wspólnotowemu kompetencje do nieograniczonego orzekania nie oznacza ipso facto, iż w istocie nie dysponuje on takim uprawnieniem.

⁽¹⁾ Decyzja Komisji 2004/136/136/WE wyłączająca z finansowania wspólnotowego niektóre wydatki poniesione przez państwa członkowskie z tytułu Sekcji Gwarancji Europejskiego Funduszu Orientacji i Gwarancji Rolnej (EFOGR) (Dz.U. L 40, str. 31)

⁽²⁾ Rozporządzenie Rady (EWG) nr 3508/92 z dnia 27 listopada 1992 r. w sprawie ustanawiający zintegrowany system zarządzania i kontroli pewnych systemów pomocy Wspólnoty (Dz.U. L 355, str. 1)

⁽³⁾ Rozporządzenie Komisji (EWG) nr 3887/92 z dnia 23 grudnia 1999 r. ustanawiające szczegółowe zasady stosowania zintegrowanego systemu zarządzania i kontroli niektórych wspólnotowych systemów pomocy (Dz.U. L 391, str. 36), zmienione rozporządzeniem Komisji (WE) nr 1648/95 z dnia 6 lipca 1995 r. (Dz.U. L 156, str. 27)

Postanowienie prezesa pierwszej izby Trybunału z dnia 6 września 2006 r. — Republika Austrii przeciwko Parlamentowi Europejskiemu i Radzie Unii Europejskiej

(Sprawa C-161/04) ⁽¹⁾

(2006/C 294/61)

Język postępowania: niemiecki

Prezes pierwszej izby zarządził wykreślenie sprawy.

⁽¹⁾ Dz.U. C 106 z 30.4.2004

Postanowienie prezesa drugiej izby Trybunału z dnia 4 sierpnia 2006 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Landesgericht Innsbruck — Austria) — Zentralbetriebsrat der Landeskrankenhäuser Tirols przeciwko Land Tirol

(Sprawa C-339/05) ⁽¹⁾

(2006/C 294/62)

Język postępowania: niemiecki

Prezes drugiej izby zarządził wykreślenie sprawy.

⁽¹⁾ Dz.U. C 281 z 12.11.2005

Postanowienie Prezesa Trybunału z dnia 14 września 2006 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Cour de cassation — Belgia) — Samotor SPRL przeciwko państwu belgijskiemu

(Sprawa C-378/05) ⁽¹⁾

(2006/C 294/63)

Język postępowania: francuski

Prezes Trybunału zarządził wykreślenie sprawy.

⁽¹⁾ Dz.U. C 330 z 24.12.2005